

Merhaba Sevgili Çocuklar,

Nasılsınız bakalım 25. buluşmamızdan bu yana? Malzemelerimizi hazırlayabildik mi? Harika. Daha önceden oynadığımız bir oyunu çok sevdiğinizi ve yeniden oynamak istediğinizi duydum. Eğer hazırsanız o oyunumuzu yeniden oynayabiliriz. Oyunumuzun ismi Garson Oyunu. Hatırlayabildik mi acaba oyunu? Bu oyun için minderleri, sandalyeleri, boş bidonları ya da bunlar gibi engeller oluşturmanıza yardımcı olabilecek güvenli eşyaları, bir çay tepsisini bir de kırılmayacak beş adet bardağı kullanacağız. Bardaklarımız metal, plastik ya da kartondan olabilir. Oyunun hazırlıkları için büyüklerimizden destek isteyelim lütfen. Malzemeleri hazırladıktan sonra odanın içine minder, sandalye, bidon gibi malzemeleri kullanarak engeller oluşturuyoruz. Su bardaklarımızın içine su doldurup 4 tanesini başlangıç olarak belirlediğimiz yere, bir tanesini de çay tepsisinin üzerine koyuyoruz. Şimdi görevimiz tepsinin üstündeki suyu dökmeden engelleri aşarak hızlı bir şekilde karşıya götürmek ve geri getirmek. Minder ya da bidonların arasından geçerek, sandalyelerin üzerine çıkıp inerek, suyu dökmeden karşıya gidip geri dönüyoruz. Döndüğümüzde tepsidekini bırakıp diğer dolu bardağı alıyoruz. Bakalım dökmeden kaç bardak su taşıyabiliyoruz? İsterseniz burada kaydı durdurup oyunu tamamlayabilirsiniz.

Dökmeden suyu taşımaya çalışırken, sandalyelere inip çıkarken, engelleri aşarken biraz yorulduk sanırım. Böyle durumlarda ne yapacağımızı biliyoruz artık. Sırtımız dik bir şekilde halının üstüne oturarak bağdaş kuruyoruz. Kollarımızı çapraz yaparak kendimize sarılıyoruz. İstersek gözlerimizi de kapatabiliriz. Şimdi burnumuzdan derin bir nefes alıyoruz ve yavaş yavaş yine burnumuzdan veriyoruz. Şimdi yeniden derin bir nefes alıyoruz ve yine yavaş yavaş veriyoruz. Ellerimizi birbirine sürüp ısıtıyoruz ve gözlerimizin üzerine koyuyoruz. Hazır olduğumuzda gözlerimizi yavaş yavaş açıyoruz.

Ooh, siz de duydunuz mu sesleri? Dostlarımız, köyde öten horozların sesiyle erkenden uyanmışlar. Evin önündeki bahçeden biraz domates, biraz biber, salatalık ve yeşillik toplayıp sonra da bahçeyi sulamışlar. Kümesteki dostlara da yem verip bunun karşılığında hediye edilen yumurtaları almışlar. Onlara peynir, tereyağı hediye eden Sarıkız'a yem ve ot vermeyi de unutmamışlar elbette. Pako ile Duman'ı mı merak ettiniz? İkisi de öyle mutlularmış ki, çok iyi dost olup oyunlar oynamışlar. Bu arada mutfaktaki fırından da mis gibi pişen ekmeğin kokusu geliyormuş. Sıcacık ekmekle birlikte bahçede oturup bir güzel kahvaltılarını yapmışlar. Masada sohbet ederlerken Tipoti'nin aklına bir şey gelmiş. "Burada tanıştığımız dostlarımızın söylediği tekerlemeler çok güzeldi. O tekerlemelerden öğrenip döndüğümde okuldaki arkadaşlarıma öğretmek istiyorum. Gülsüm öğretmenim rica etsem bana birkaç tane öğretir misiniz?" demiş. Bu fikir hepsinin çok hoşuna gitmiş ve birlikte tekerlemeler ezberlemişler. Hiç istemeseler de yola çıkma vakti de gelmiş bu arada. Gülsüm öğretmen, o bölgenin meşhur leblebi ve kuru üzümlelerinden oluşan paketler ile zeytin fidanlarını armağan etmiş dostlarımıza. Yeniden görüşebilmek ümidiyle vedalaşıp

halılarını açmışlar ama o da ne, yine ortasında bir kâğıt varmış. Ve kağıdın üzerinde şöyle yazıyormuş;

**Eğer istiyorsan uçmamı
Söylemelisin bu bilmecenin cevabını.
Gökte gördüm bir köprü,
Rengi var yedi türlü.**

Dostlarımız yine telaşlanmışlar. Bir türlü bulamamışlar bilmecenin cevabını. Sizler bulabildiniz mi peki? Senin aklına bir şey geliyor ama emin olamıyorsun, yanlış olabileceğini düşündüğün için de söylemeye çekiniyorsun demek. Yanlış da olabilir, bu gayet normal. Bu, hepimiz için geçerli; her zaman her şeyi doğru bilmemiz mümkün değil ki. Hem gökyüzünde olması hem de yedi renk olması sebebiyle cevabın ebemkuşağı olduğunu düşünüyorsun. Evet, çok doğru. Peki, ebemkuşağının diğer adını, yani eş anlamını bilen var mı aranızda? Daha yüksek sesle söyleyebilir misin lütfen? Evet, diğer adı gökkuşağı diyorsun. Yaşasın! Doğru cevaplar gelince halı hareketlenmeye başlamış ve havalanmış. Bahçenin üstünde bir iki tur atıp yollarına devam etmişler. Epeyce yol gittikten sonra Galima, “Aa, bir okul, aşağıda bir okul var! Zaman makinesini bu okulun kitaplığına saklamaya ne dersiniz?” demiş. “Neden olmasın?” demiş Tipoti, büyükanne ve Pako. Okul müdürü ile görüşüp ona her şeyi anlatmışlar. O da kabul edince zaman makinesini kitapların arasına saklayıvermişler. Üzerine şöyle bir not yazmayı unutmamışlar elbette: “Zamandaki yolculuğunu tamamlayan arkadaşlarımız, bu makineyi yeniden bir kitaplığa saklamayı unutmasınlar lütfen.” Bu görevlerini de tamamlayan dostlarımız, okul müdürüne de teşekkür ederek yeniden yollarına devam etmişler. Acaba zaman makinesini aranızdan kimler bulabilecek, çok merak ediyorum. Bulduğunuzda bize de haber verir misiniz lütfen?

Dostlarımız tekerlemelerine çalışarak biraz daha yol gitmişler. Türkiye’den ayrılmadan önce ziyaret etmek istedikleri bir kişi daha varmış. Onun yerini de Gülsüm öğretmen haritada işaretlemiş. Zilini çalmışlar, kapı açıldığında Galima, “Merhaba Can Emre abi. Ülkemize dönmeden önce seninle vedalaşmak ve bizi neşelendiren müziğin için de teşekkür etmek istedik.” demiş. Can Emre Uygan da karşısında dostlarımızı görünce hem çok şaşırmış hem de çok sevinmiş. Dostlarımız ikram edilen meyveleri yerken ukulelesi ile onlara şarkılar çalıp söylemiş. Müzik dinletisinden sonra sohbet ederlerken; “Can Emre abi, bizim için yaptığın müziği çok seviyoruz. Neden bu müziğe söz yazmıyorsun? demiş Tipoti. “İyi ki sordun Tipoticim. Aslında sözleri, bu müziği dinleyen çocukların yazmasını istiyorum ben de. Sözler yazıp öğretmenleri aracılığıyla bana gönderseler ne kadar güzel olur. Ne dersin sence çocuklar benim için bunu yaparlar mı?” demiş Can Emre. “Bence kesin yaparlar ve çok da güzel olur. Bu fikir beni çok heyecanlandırdı. Şarkının yeni halini bize göndermeyi unutmazsın değil mi Can Emre abi?” demiş Galima. Can Emre abilerinden şarkıyı gönderme sözünü de aldıktan sonra, vedalaşıp yeniden yollarına devam etmek için halılarını açmışlar. O da

ne? Yo, yo bu kez kâğıt çıkmamış. Can Emre abileri halının üstüne çıkmış ve gülerek şöyle demiş;

**Eğer istiyorsanız sizi bırakmamı
Bu oyunu oynayıp
Söylemelisiniz tırakları.**

Çok keyifli ve kolay bir oyunmuş. Biz de oynayalım mı ne dersiniz? Can abi hep tirik diyecek, biz de aynen onun söylediği şekilde tırak diyeceğiz. Çok dikkatli olmalıyız. Hazır mısınız, oyun başlıyor.

Tirik (*tırak*)

Tirrik tirrik (*tırrak tırrak*)

Tiiiiiriirriiik (*tiiiiirraaaaakkk*)

Tir tir tirik (*tır tır tırak*)

Tirik tirik tirik (*tırak tırak tırak*)

Çok keyifli bir oyun değil mi? Hem dostlarımız hem de Can Emre abi çok eğlenmiş. Siz de eğlendiniz mi? Harika. Vedalaşıp yeniden yola çıkmışlar. Türkiye'yi ve buradaki dostlarını öyle sevmişler ki hep hatırlayıp özleyeceklermiş. Uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra, nihayet hava kararmadan, kasabalarına ulaşabilmişler. Galima ve büyükanne, önce Tipoti ve Pako'yu evlerine bırakmış, sonra da kendi evlerine gitmişler. Aileleri onları, onlar da ailelerini çok özlemişler. Uzun uzun sohbet ederek özlem gidermişler. Sevdikleriyle paylaşmak istedikleri o kadar çok maceraları varmış ki herkese bunları tek tek anlatmaya çalışmak çok zor olacaktı. Tipoti'nin aklına yine güzel bir fikir gelmiş. Çektiği fotoğraflardan bir sunum hazırlayıp hem ailelerine hem arkadaşlarına hem de öğretmenlerine gösterip anlatacaktı. Bunun için bu gece güzelce uyuyup dinlenmesi gerektiğini düşünmüş ve yatağına girip derin bir uykuya dalmış. Ertesi sabah erkenden kalkıp, kahvaltısını yaptıktan sonra sunumu hazırlamaya başlamış. Öyle çok fotoğraf varmış ki öğleden sonra ancak bitirebilmiş. Fotoğraf seçiminde Pako da çok yardım etmiş. Galima da boş durmamış elbette. O da kendi evinde, gösteri için davetiye hazırlamış. Günün kalan zamanını da dinlenerek geçirmişler.

Ertesi sabah Tipoti, Pako ve Galima, okullarına gitmek için buluşmuşlar. Irmağın yanındaki yoldan okullarına doğru yürürken Pako birden bire durmuş ve kulaklarını dikmiş. Ardından da havlayarak ırmağa doğru koşmaya başlamış. Irmağın kıyısına ulaştıklarında bir çocuğun suya düşmüş olduğunu ve ağaç dalını tutarak suyun içinde sürüklenmekten kurtulduğunu görmüşler. Ses çok tanıdık geliyormuş bizimkilere. Biraz dikkat edince sudakinin sınıf arkadaşları olduğunu anlamışlar. İkiisiyle en çok uğraşıp dalga geçen arkadaşlarıymış hem de. "Acele etmeli, hemen yardım çağırmalıyız Tipoti. Kolları yorulacağı için daha fazla dayanamaz bu şekilde durmaya." demiş Galima.

Neyse ki okul çok yakınmış, Pako önden Galima arkadan koşarak durumu öğretmenlerine anlatmışlar. Öğretmenleri hemen kurtarma ekiplerini ve ambulansı arayarak yardım istemiş. Tipoti ise arkadaşının yanında kalıp, onunla konuşarak onu rahatlatmaya çalışmış bu esnada. Neyse ki kurtarma ekipleri çok kısa sürede kazanın olduğu yere ulaşmışlar. Suya düşen öğrenciyi kurtararak ambulansla hastaneye götürmüşler. Hem öğretmen hem sınıftaki tüm çocuklar da arkadaşlarının sağlık durumunu öğrenmek için hastaneye gitmişler ardından. Doktorların kontrolleri sonrası, öğrencinin sağlık durumunun iyi olduğu söylenmiş. Bu hepsini çok mutlu etmiş. Meğerse öğrenci köprünün korkuluklarında oyun oynarken dengesini kaybedip suya düşmüş. Suyun içinde hızla sürüklenirken bir ağacın dalının suya doğru eğildiğini fark etmiş ve ona tutunmuş güçlÜce. Pako, Tipoti ve Galima'nın onu fark edip yardım çağırması ile de kurtulabilmiş. Tüm sınıf, neredeyse tüm günü hastane bahçesinde geçirmişler. Sınıf arkadaşları, dostlarımızı üzdükleri için çok pişman olduklarını söyleyerek özür dilemişler. Pako ise kahraman ilan edilip en sevdiği mama ile ödüllendirilmiş. Her şeyin yoluna girmiş olması, dostlarımızı çok mutlu etmiş. Geç olduğu için o gün hastaneden sonra evlere gidilmiş.

Ertesi sabah yeniden okulun yolunu tutmuş bizimkiler. Okula gittiklerinde bir gün önce suya düşen arkadaşlarının bahçede ve iyi olduğunu görmüşler. Sevinçle yanına gitmişler. Arkadaşları, alay edip onları dışladığı için çok üzgün olduğunu söyleyip özür dilemiş. Yardım çağırıp hayatını kurtardıkları için de onlara teşekkür etmiş. Ne güzel, artık tüm sınıf birbiriyle çok iyi arkadaşmış. Ders başladığında öğretmen, önceki gün yaşanan üzücü olaydan bahsettikten sonra, bu uzun tatilde neler yaptıklarını sormuş. Herkes nerelere gittiğini, neler yaptığını anlatmış. Konuşma sırası Tipoti ile Galima'ya geldiğinde şifreleri ile ünlü olan ülkeye yaptıkları geziden, orada çektikleri fotoğraflardan, bunları herkese göstermek istediklerinden bahsetmişler. Hem öğretmenleri hem de arkadaşları o ülkeyi çok merak ediyorlarmış. Öğretmenleri, eğer isterlerse bu akşam, hava karardığında gösteriyi okulda yapabileceklerini söylemiş. Bu hepsinin çok hoşuna gitmiş. Tüm sınıf görev paylaşımı yapmış. Kimi sandalyeleri taşıyıp dizecek; kimi davetiyeleri dağıtacak; kimi sunum için gerekli olanları hazırlayacak; kimi de Türkiye'den gelen kayısı, kuru üzüm, leblebi, pişmaniye, fındık, zeytin, cevizli sucuk, pestil, kuru dut, ceviz gibi yiyeceklerin konulacağı masayı düzenleyerek isimlerini yazacakmış. Planlamalar yapıldıktan sonra Tipoti, "Gezdiğimiz ülkede bizim de çok hoşumuza giden tekerlemeler söyleniyordu. Oradaki dostlarımızın sayesinde biz de öğrendik bu tekerlemeleri. Eğer herkes için uygunsa Galima ve ben, bu tekerlemelerden birini sizlerle paylaşmak istiyoruz." demiş. Tüm sınıfın çok hoşuna gitmiş bu teklif. Tipoti ve Galima tahtanın önüne çıkarak tekerlemeyi yavaş yavaş söylemişler. Tekerleme şöyleymiş;

Çatalca'da topal çoban

Çatal yapıp çatal satar.

Nesi için Çatalca'da topal çoban,

Çatal yapıp çatal satar?

Hem öğretmenleri hem de arkadaşları bu tekerlemeyi çok sevdiklerini ve öğrenmek istediklerini söylemişler. Hatta öğretmenleri, bildikleri tüm tekerlemeleri sırayla öğretebileceklerini söylemiş. Bu tekerlemeyi sizler de öğrenmek ister misiniz? Hadi o zaman, onlarla birlikte biz de üç defa söyleyelim.

Ne kadar güzel, herkes severek söylediği bu tekerlemeyi ezberlemiş bile. Tekerlemeyi ezberledikten sonra hep birlikte okul bahçesindeki hazırlıkları tamamlayıp evlerine gitmişler. Biraz dinlenip yemeklerini yedikten ve malzemeleri aldıktan sonra yeniden okula dönmüşler. Saat yaklaştığında, davetliler gelmeye, Tipoti ve Galima da heyecanlanmaya başlamış. Herkes geldiğinde sunum açılmış. Tipoti ve Galima, fotoğraflar eşliğinde şifreleri ile ünlü ülkeyi, yani Türkiye'yi, insanların ne kadar misafirperver olduğunu, öğrendikleri tekerlemeleri, manileri, bilmeceleri, yedikleri yemeklerin isimlerini, onlara hediye edilen ağaç fidanlarını ve tohumlarını bir bir anlatmışlar. Hediye edilen bu fidanları ve tohumları okul bahçesine ekeceklerini, istiyorlarsa arkadaşlarının da onlara katılabileceğini söylemişler. Gezdikleri tüm şehirlerdeki tarihi ve doğal güzellikler ile arkadaşlarını anlatarak fotoğrafları bir bir göstermişler. Türkiye'den getirdikleri yiyecekleri göstererek herkesi masa başına davet etmişler. Çok güzel bir akşam olmuş. Davetliler, ertesi gün ağaç dikmek için yeniden geleceklerini söyleyerek dağılmışlar. Ertesi sabah okula geldiklerinde, ellerinde kazmaları, kürekleri, fidanlarıyla bekleyen insanlar görmek okuldakileri mutlu etmiş. Öğretmenleri, Tipoti ve Galima'ya bakarak "Tekerleme ile başlayalım mı? Ne dersiniz?" demiş. Bizimkiler bahçede kalabalığın önüne geçerek tekerlemeyi söylemeye ve söyletmeye başlamışlar. Siz de onlarla birlikte söylemeye ne dersiniz? Hadi o zaman, yavaş yavaş, hep birlikte üç kez söyleyelim tekerlemeyi.

Sizin damda var beş boz başlı beş boz ördek
Bizim damda var beş boz başlı beş boz ördek
Sizin damdaki beş boz başlı beş boz ördek
Bizim damdaki beş boz başlı beş boz ördeğe
Siz de bizcileyin beş boz başlı beş boz ördek misiniz, demiş.

Ne kadar güzel söylediniz. Bahçede velilerin ve çocukların olduğu kalabalık tekerlemeyi söylemeye çalışırken çok eğlenmişler. Sonra hep birlikte ağaç fidanlarını ve karpuz tohumlarını dikmişler. Tipoti ve Galima'nın kasabası ağacı, bol karpuzu ünlü bir yer olur mu bilinmez; ama çocukların çok mutlu olduğu bir kasaba olduğu kesinmiş. Artık veda vakti. Bu gün sizlerle dostlarımızın maceralarının son bölümünü paylaştık. Bu kayıtları yapan ben Gökçen ablanız ve düzenleyen Taylan abiniz de hem onları hem sizleri çok özleyeceğiz. Sözlerimizi son kez söyleyip hepinize sevgi, güzellik ve mutluluk göndermek istiyorum.

Uç uç Tipoti'ye
Uç uç Galima'ya
Uç uç Pako'ya
Uç uç tüm çocuklara.